

SVIKIN MIKLU

hún notið aðstoðar þriggja frænkna sinna, roskinna kvenna, sem höfðu lagt sig í þá hættu að hýsa flóttamenn og starfa að öðru leyti af lífi og sál fyrir andspyrnuhreyfinguna. Þessar frænkur hétu **Isabelle, Marie og Jeanne**, og þær gengu undir nafninu „Skytturnar þrjár.”

Við fyrstu sýn mætti halda, að þetta brúðkaup í París væri kafli úr rómantískri ástarsögu, en svo er aldeilis ekki. Rómantikinn fór fljótt af — og sú saga, sem hófst í kirkjunni þennan dag, varð fljótlega hryllingssaga, saga um svik, undirferli og illbær örlög.

— I

SAGAN um Suzanne er sögð í bók, sem nýlega kom út í Englandi, og heitir **In Trust and Treason**. Höfundur hennar er blaðamaður að nafni Gordon Young. Í bókinni rekur hann sögu Suzanne, baráttu hennar gegn ógnarstjórn nazistanna, sem héldu Frakklandi heljartökum, og hugrekki hennar og stolti, þegar ógæfan dundi yfir í öllu sínu miskunnarleysi. Og það var sú ógæfa, sem hafði hafizt með kynnum hennar af Paul Cole.

Suzanne hafði kostað móður sína lífið, þegar hún fæddist. — Faðir hennar var enskur í aðra ættina, og kannski sótti hún þangað áhuga sinn á öllu því, sem enskt var. Barn að aldri var hún send í fóstur til frænku sinnar í París, og varð fljótt augna yndi hennar. Þetta var Jeanne, ein „skyttanna þriggja”. — Og systur Jeanne, þær Marie og Isabelle héldu ekki minna upp á stúlkuna, enda byrjuðu þær allar þrjár að starfa fyrir andspyrnuhreyfinguna, þegar Suzanne var byrjuð á því. Þær vildu ódfúsar veita henni allt það lið, sem þær gátu.

Þegar Þjóðverjar hernámu Frakkland, var Suzanne ekki orðin fullra átján ára. En hún

hóf þegar í stað andspyrnu gegn hernáminu, þótt í smáu væri fyrst. Ásamt jafnöldum sínum læddist hún út á næturþeli og krotaði andþýzk slagorð á húsveggi og gangstéttir, og með klæðaburði og hátterni lét hún ekkert tækifæri ónotað til að sýna andúð sína á hernámsliðunum þýzku. En starfsemi hennar tók á sig aðra mynd, þegar hún kynntist ungum manni, sem vildi gjarnan flýja úr landi og komast til Englands. Suzanne hafði sjálf lengi viljað flýja þangað, og nú komu þau sér saman um að láta verða af því. En þeim kom saman um að hvort þeirra um sig skyldi smygla einum brezkum hermanni með sér.

ÞETTA TÓKST. Hermennirnir

hitti séra **Carpentier**, kaþólskan prest frá Abbeyville, og prófessor **Holweck**, sem var farinn að reskjast. En sá sem henni varð hjartfólgnastur þeirra manna, er hún starfaði með, var Paul Cole, brezki ævintýramaðurinn og hetjan, sem allir dáðust að. Kæruleysisleg og örugg framkoma hans virtist táknræn fyrir hugrekki brezku Þjóðarinnar á erfiðasta tíma, sem hún hefur reynt.

SKÖMMU eftir að þau Suzanne og Paul gengu í hjónaband, var hann tekinn höndum og prófessor Holweck með honum. Suzanne taldi, að öllu væri lokið, en þá birtist Paul allt í einu aftur. Honum skaut upp í veitingahúsi, sem andspyrnuhreyfingin

Hún giftist Paul Cole, brezka liðsföringjanum, sem allir dáðu fyrir dirfsku hans og þrautseigju við að bjarga mönnum frá böðlum nazistanna. En hún átti eftir að iðrast þess, því að í ljós kom síðar, að Paul var svikari við félagana sína og raunverulega erindreki Þjóðverja innan andspyrnuhreyfingarinnar frönsku.

komust til Marseilles og þaðan til Spánar, en Suzanne fór ekki til Englands að þessu sinni. Í stað þess fór hún að taka virkan þátt í að aðstoða flutning brezkra hermanna þessa leið úr landi. Áður en leið á löngu voru henni orðnir allir hnútar kunnugir í þeirri hreyfingu, sem skipulagði flóttu þessara eftirlegukinda. Suzanne bjó hjá Jeanne frænku sinni, og þar var stöðugur straumur brezkra hermanna og njósnara alla daga. Og hún komst í kynni við þá menn, sem mestan þátt tóku í starfseminni. Hún

notaði, og hann sagði að þeim hefði báðum tekizt að flýja. — Prófessornum hefði tekizt að slá ökumanninn í bilnum, sem átti að flytja þá í fangelsi, og þeir hefðu báðir haft sig á burt. En hann vissi ekki, hvert prófessorinn hafði farið.

Suzanne hafði ekki fallið það alveg, að fyrst eftir brúðkaupið hafði Paul reynt að hlifa henni við að leysa af hendi hættuleg verkefni, en nú var hún allt í einu send til Bruxelles með langt skjal á dulmáli, sem hún átti að koma fyrir í ákveðnum póstkassa.